

טון. אלה שנותרו לנצח על מלאכת הקמת העורף האירגוני של התנועה, לא היו מסוגלים לעשות זאת.
 כיו"ר הנהלת התנועה, שהיה מופקד על הניצוח על מלאכת בניית המפלגה מחדש נבחר, אחרי שערוריות לרוב, אברר הם שכטרמן. בחירתו נעשתה עליידי מיר עוט בקרב חברי המרכז, כיוון שישאר הקיר לוח התפלגו בין שני המועמדים האחרים, שהפסידו לו את המערכה בהפרש קולות קטן בלבד. למרות זאת דאג שכטרמן לרוב רכיב את הנהלת התנועה כך שיהיה בה רוב גדול, כשלושים מתוך המישים. מתומי כיו.

עמדות המפתח בהנהלת התנועה נמסרו לנאמניו של שכטרמן, שכמעט כולם נכשלו בתפקידיהם. אחד התפקידים המרכזיים בר הנהלה, זה של יו"ר מחלקת האירגון, שהיה אמור לארגן את המפלגה מחדש, להרחיבה ולגייס את תומכיה לפעילות קביר ענה בתוכה, נמסר לידיו של יצחק ("טולי") סגל. במשך שנה תמימה כמעט שלא שינה דבר בתחום החינוכי ביותר למפלגה. היא כמעט שלא התרחבה. מוחות חדשים לא נהרו אליה. לא הוקם מנגנון. לא גוייסו כספים לפעילות המפלגה.

בשכונות האחרונות נעשה ניר סיון לשנות מצב זה. נוכח הומרת המוצב הפנימי בתוך המפלגה תוכי ננה מהפכה שיערדה היה להדיח את הנהלת התנועה הקיימת, לבחור תחתיה הנהלה חדשה, דינאמית יותר, שתהיה מורכבת מאנשים חדשים ותיקים שביכולתם לשנות את פני המפלגה.

מאתרי הקלעים נאספו חתימות לתביעה להחלפת הנהלת התנועה. כמעט כל חברי הכנסת של חירות תמכו בתביעה זו. גם כל השרים, להוציא את עזר וייצמן. אפילו מנחם בגין עצמו שוכנע לתת יד לניסיון השינוי, אם כי הוא עצמו לא היה בין החותמים על התביעה. אבל המהפכה שר עמדה להתחולל בישיבת הנהלה לפני שבועיים ובישיבת המרכז לפני שבוע, לא התחוללה. על-מנת למנוע מהציבור את הרושם של ועזועים במפלגה, נעשה ניסיון להסדיר את העניינים מאחרי הקלעים, בתוך המיפחה, בתיווכו של בגין.

שכטרמן לא הודח — אבל איש-אמונו, טולי סגל, הודח למעשה מתפקיד יו"ר מחלקת האירגון. באופן מעשי לא היתה אפשרות להדיחו מבלי לפזר את כל הר הנהלה. היה צורך לשכנעו להתפטר. טולי סירב. אז נמצא מוצא, בצורת מינוי לתפקיד מוזכר הנהלה, שהוא תפקיד ריק מתוכן וחסר סמכויות. רק אז הסכים סגל לפרוש. תחתיו נבחר כיו"ר מחלקת האירגון ח"כ מיכאל דייקסל, מי שכינה קודם לכן כיו"ר מחלקת האירגון של חירות רר הליכוד.

שכטרמן אולץ להסכים לצירופם של אנשים נוספים להנהלת המפלגה, שמיספר רם המדוייק טרם נקבע, ואשר הם למעשה שיטו את הכף ויוציאו מידו את השליטה המחולטת בהנהלת התנועה.

בגין כבר יודע

ה סדר זה הובא בשבוע שעבר לאיי שור מרכז תנועת החירות. שמץ ממה שמתרחש במפלגה הגיע לידי ביטוי בר דיונים שנערכו בישיבות המרכז. דוברים שונים האשימו כי סניפי התנועה אינם מתפקדים וכי אין פעילות של הנהלת הר תנועה. עלה על כולם הפרופסור החיפאי ח"כ יוסף רום, שטען: "חירות עדיין לא הגשימה את רעיונותיה בתחום המדיניות, הפעילות הממשל ובאיוש התפקידים בו... ענינם בסניפי התנועה והשתלטות של... הוא קרא להפסיק את... שהוא לפעמים גם גופני,

קלאסי ומעיד על מה... יושב בחיפה סניף... רום

היורש של היורש? - ז'בוטינסקי, בגין ושמיר

גרות אחרות, ונאמנויות אחרות. זמי שעלול להכשיל את סיכויו של שמיר להיכנס לבעליו של בגין, הוא בגין עצמו. החרדה הגדולה ביותר בקרב עסקי ני חירות היא, כיום, שמא ייודע לבגין על ההסכמה האילמת הקיימת בתנועה לר הכתיר את... קונסרטי

דיין הוא עדיין מועמד אפשרי, בקונסרטי סלאציה מסויימת, להיות מועמד לראשות הממשלה. אולם גם הוא, כמו אריק זעור, חסר כל בסיס אירגוני שיוכל לממש את האופציה הקלושה שיש לו לתפקיד זה. אבל אפילו יתקבל יצחק שמיר כמועמד הליכוד כולו לראשות הממשלה, עדיין דרוש ישה לכך הסכמתם של השותפים האחרים לראשות הממשלה. במצב הנוכחי, ספק

ווה לשילטון, הם הממושכים לקי בוע את פני המפלגה ומבחר את בעלי התפקידים הבכירים בה מי תוך הגארניטורה המונבלת הקיימת בתוכה. זוהי למעשה, הסדרה ית האמיתית של חירות, היא שי הביאה לכך שדמות כמו יצחק שמיר תהפוך המועמד המקובל לראשות הממשלה.